

Svenska kyrkan har som slogan under denna Coronapandemi:

"Vi ställer inte in, vi ställer om".

Sanningen är dock en annan enligt min mening. Vi tar hänsyn till rådande direktiv från Folkhälsomyndigheten att inte samla människor i den omfattning så att risk för smitta kan ske. Vi har inte längre kaffestunder, sångstunder och andakter på våra äldreboenden och närvårdsavdelningar. Öppet kyrkis där många små och stora samlas är också inställt. Kyrkokörerna samlas inte längre, och några konfirmationshögtider blir det inte i pastoratet under denna vår.

Jag skulle vilja göra en egen slogan:

"Vi ställer visst in, men vi ställer upp"!

För i tider som denna är betydelsen i att vara medmänniska och ett barmhärtighetens tecken extra viktig.

Vi i Strömsunds pastorat ställer upp för att handla och leverera varor till dig i riskgrupper. Detta sker i pastoratets samtliga församlingar om behov finns. Vi har också våra rymliga kyrkor öppna så att du kan komma in för att tända ett ljus och samla tankarna en stund.

Vi finns om du behöver prata med någon.

Vi firar dock gudstjänst som vanligt. I våra kyrkor finns gott om plats, och kyrkklockornas klang ska ljuda över nejden som ett hoppets tecken.

Jag tänker ofta på Predikarens ord i Bibeln just nu. Orden om att "allt har sin tid". Nu när vi socialt ska distansera oss från varandra så känns speciellt denna rad extra aktuell **"en tid att ta i famn, en tid att avstå från famntag"**. Det känns ovant och konstigt, men nu är det så här att vi måste försöka hålla ut. Försöka finnas till för varandra på olika sätt, bryta ihop och komma igen, ge varandra mod och hopp inför framtiden och försöka lita på Predikarens ord i att det finns **"en tid att gråta, en tid att le", "en tid att sörja, en tid att dansa"**.

Låt oss alla hoppas och tro att det snart blir så... leenden och dans.

Gunilla Grindfors, diakon i Strömsunds pastorat